

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

ZÁŘÍ 2024 108

GOTHARD

✚ubeneč

Milí čtenáři, i když nejsem u vás doma, myslím, že dokážu přesně odhadnout pocity koncem léta ve většině domácností. Nikoli proto, že jsem moudrý, ale proto, že se to víceméně opakuje každý rok a zažívám to obdobně: na jednu stranu lítost, že ten čas, kdy jsme mohli aspoň na chvíli vypnout a třeba si někam zajet mimo Prahu, je opět pryč, na druhou stranu vědomí povinností, které opět přibudou, ať už tím, že má někdo školou povinné děti, s nimiž začne prožívat jejich každodenní starosti a úkoly, anebo jednoduše tím, že i bez dětí se začne pracovní kolotoč točit o něco rychleji, než tomu bylo v červenci či srpnu.

A když je povinností mnoho, pak se pochopitelně upravují i jejich priority. Některé považujeme za natolik důležité, že se jim podřídí všechno ostatní, a některé zůstanou zaškatalkované v kategorii „když na to vyjde čas“. Anebo i síla. Nebo chuť...

Nedá mi, abych se nezamyslel nad tím, kam jsme zařadili povinnosti vůči Bohu a své farnosti. Nikoli proto, že bych si chtěl stýskat, nebo dokonce někoho peskovat. Jednoduše proto, že spolu s vámi tvořím jeden lid, který se křtem či biřmováním rozhodl jít do cíle, kterým je věčný život s Bohem, a navíc jsem byl postaven do čela tohoto lidu, abych jej vedl a ukazoval správnou cestu.

Nepopírám, že tento úkol je rok od roku náročnější. Nikoli proto, že by ten cíl, k němuž kráčíme, nebyl srozumitelně popsán, stejně jako je jasná cesta, která k němu vede (popsal ji sám Bůh v Bibli, kterou lidstvu zjevil jako své Slovo a zároveň se postaral, aby ho měl kdo v každé době vložít). Náročnost vedení

Božího „stáda“ spočívá v tom, že se radikálně a poměrně rychle mění způsob přemýšlení lidstva, přičemž do popředí zájmu většiny lidí se už nekrytě dostává dobro, blaho a zájmy jednotlivce, a teprve pak dobro, blaho a zájmy druhých. Logickým důsledkem této bezděčné změny smýšlení (ještě donedávna nebylo potřebné zdůrazňovat či vysvětlovat, že dobro jednotlivce má sloužit dobru komunity, nikoli naopak, aby komunita sloužila dobru jednotlivců) je pak stále častější střet ve vztazích na různých úrovních. A pokud se tento střet zájmů protne v situacích, kdy (třeba pomyslně) dobro jednoho by mělo ustoupit dobru druhého, pak se jen stěží ustupuje, a pokud tak někdo učiní, obvykle s pocitem ukřivdění a přetrvávajícím přesvědčením, že to bylo nespravedlivé.

Konfliktů ve světě přibývá. Bohužel už nejen ideových a politických, ale i ozbrojených a válečných. To, co bylo kdysi záležitostí jednotlivců, se stává záležitostí organizovaných skupin. Zlo, nenávisť, netolerance, závist, sobectví... to vše už není většinovou společností odsuzováno, ale naopak počet podporovatelů těchto vlastností stoupá, což se projevuje nejen v heslech na různých demonstracích, ale i přímo ve volebních programech či projevech těch, kterým lidé fandí či házejí hlasy při volbách.

Je září a začíná školní rok. Žáci, studenti a posluchači postupně budou (většinou) sedět v lavicích a učit se od svých kantorů. Tito jim mají předat vědomosti, v nichž by měli být lepší než ti, kteří jim naslouchají. Není už žádným tajemstvím, že mnozí rodiče si výslovně nepřejí, aby pedagogové kromě výuky jejich děti vychovávali. A tak počínaje šestým či sedmým rokem života většinu času (protože většinu dne nejsou se svými rodiči) nejsou děti vychovávány, a pokud jsou, pak někým, koho si za vzor vybírají samy.

Koneckonců napodobují tím i nás dospělé. Ani my už se nechceme nechat vychovávat nikým. Ani Bohem. V toho sice věříme, ale na Jeho slovo si mnoho času neuděláme a mnohdy se spokojíme s tím, že chodíme v neděli do kostela.

Nabídka výchovy a výuky podle Božího Slova v září u nás opět začíná. Jak pro děti, tak pro dospělé. Abychom mohli měnit svět k lepšímu. Sám od sebe se totiž nezlepší...

P. Milos

Milí farníci, jak již pravděpodobně víte, toto je můj poslední pravidelný příspěvek do farního časopisu Gothard. Během léta jsme se přestěhovali do domu za Prahou, do kterého budu také jezdit ve svém volnu, kterého, jak asi správně tušíte, během seminární formace není moc.

Kromě samotného stěhování jsem měl letošní léto skutečně plné praxí. Začal jsem v Berouně, kde jsem dva týdny žil v tamní farnosti a pracoval postupně v několika z nabízených služeb na Charitě Beroun. Také jsem byl na duchovní obnově pro manželské páry na Velehradě, kterou pořádá komunita Chemin Neuf. Další položkou praxí je setkání pro mládež v Kroměříži a pak farní praxe, kterou již plním v novém místě bydliště. Jak si může čtenář představit, moc souvislého času volna mi letos nezbylo, jsem proto vděčný za několik výletů s přáteli a trochu pokukuji

po září, zda se mi do něj podaří ještě nějaký vložít. Velkým povzbuzením pak pro mě byla týdenní duchovní cvičení, která jsem absolvoval v kolínském klášteře.

Vím, že by se nyní nabízelo bilancovat kromě léta také těch osm let, která jsem prožil spolu s vámi v Bubenči; nebo alespoň na dálku v semináři. Ale přiznám se, že nevím, jak bych to uchopil, a nebudu se do toho raději pouštět. Nerad bych totiž z této nastávající změny dělal víc, než skutečně je. Možná jsem ovlivněný tím, že jsem v posledních letech prožil řadu změn, které považuji za mnohonásobně podstatnější, ale hlavně mi přijde, že vše přirozeně plyne dál tak, jak má, a jsem za to vděčný.

Také jsem vděčný za všechno dobré a zejména za setkání a přátelství, která jsem v Bubenči prožil a která si, věřím, nesu dál. Učím se být vděčný za obtížné chvíle, které mi daly zkušenost, a omlouvám se těm, kterým jsem sám ublížil nebo nebyl nablízku.

Věřím, že se ještě budeme moci setkat při různých příležitostech. První takovou bude zářijový farní táborák, kde se na vás těším.

Jakub

V červenci letošního roku jsme se v rámci Modlitby za svět každý den modlili za Faerské ostrovy. Přinášíme dopis českého velvyslance v Dánsku, k němuž je toto území připojené:

V Kodani dne 10. července 2024

Vážený otče Szabo, upřímně a srdečně Vám děkuji za Váš milý dopis ohledně modlitby za Faerské ostrovy. Velmi mě potěšilo, že se Vaše farnost, působící ve čtvrti, která je sídlem mnoha diplomatických zastoupení v Praze, rozhodla pro krásný a důležitý projekt Modlitba za svět a pro to, věnovat tento měsíc, červenec 2024, modlitbám za Faerské ostrovy. Váš duchovní projekt mi udělal velkou radost – myslím, že v současné době, kdy svět sužuje hned několik těžkých a brutálních válečných konfliktů, je mimořádně důležité modlitbami i jiným úsilím, včetně duchovního, prohlubovat a posilovat pozitivní síly dobra, soucitu a společného lidství.

Moje návštěva na Faerských ostrovech v květnu, o které se též zmiňujete, ve mně zanechala mimořádně silné vzpomínky. Faeřané jsou velmi hrdá a obdivuhodná komunita. Byť jich je pouze něco přes 50 000, přirozeně se – díky své bohaté, byť obtížné historii i úspěšné současnosti – považují za svébytný, samostatný a životaschopný národ. Vzhledem k tomu, že žijí v často velmi nelehkých přírodních i geografických podmínkách, musel jsem o to více obdivovat znatelný rozvoj, kterého při správě své země v poslední době dosáhli – a to

včetně velmi důkladné a praktické ochrany svého životního prostředí. Jejich obdivuhodný smysl pro humor, ale i pevná víra, která stále zůstává viditelnou součástí života jejich komunity, na mě udělaly opravdu hluboký dojem.

Vážený otče Szabo, velice děkuji za Váš příložený leták s modlitbami za Faerské ostrovy a jejich obyvatele na každý den Vašeho projektu. Ukazuje na velmi hluboké studium faerské historie a současnosti a na upřímnost Vašich snah se společně s Vašimi farníky v modlitbách za svět přimlouvat – s vynikajícími znalostmi i evidentní náklonností – právě za obyvatele těchto malých, ale v mnohém tak inspirativních ostrovů. Jako velvyslanec České republiky v Dánském království, do jehož působnosti spadají i Faerské ostrovy, Vaši iniciativu skutečně velmi obdivuji a jsem za ni srdečně rád. Doufám, že Váš večer 1. července, věnovaný právě Faerským ostrovům, dopadl úspěšně a vzbudil u jeho návštěvníků zájem o tuto nesmírně zajímavou součást rodiny evropských národů. Hluboce si též vážím skutečnosti, že dne 4. srpna se bude Vaše společenství modlit jak za mě, tak za mé kolegy. Dojalo mě to a děkuji Vám za to. Budu tento den zcela jistě myšlenkami vděčně s Vaším společenstvím.

S upřímným poděkováním a srdečnými pozdravy z Kodaně

Jiří Ellinger

Katedrála Nanebevzetí Panny Marie, Banjul, Gambie

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Gambie

2. září 2024 – 6. října 2024

Nejmenší africký stát se může pochlubit nejen neobvyklým tvarem připomínajícím nudli vklíněnou do mnohem většího Senegal, ale také neobvyklým charakterem: celou zemi totiž podélně dělí řeka, přes níž nevede žádný most. Země větších i menších trajektů, lesů i vesnic je zmitána typicky africkými problémy, které pramení ze střídání vlád různých diktátorů a tzv. demokratů, přičemž ani oni většinou nejsou schopni zajistit obyvatelstvu tolik potřebnou prosperitu a klid.

Obyvatelé Gambie žijí zejména hudbou, snem každého Gambijce je stát se hudebníkem nebo producentem (ano, na práci i zde pomyslí málokdo, ale v tom tato země není výjimkou nejen v africkém kontextu). Na rozdíl od Evropanů, kteří spoléhají na manuální práci přistěhovalců, se Gambijci nakonec musí spolehnout jen a jen na sebe. I přesto, že žijí v chudobě, kterou si mnozí neumíme představit, se obvykle stále usmívají. I proto dali cestovatelé Gambii název Smiling coast, tedy Usměvavé pobřeží. A když už jsme u chudoby, s tou souvisí i způsob stravování: není-li dost peněz na nákup jídla, všude kolem si lidé dopěstují mango, které pak upravují na tisíc způsobů. A se zásobou si pak vystačí po celý rok, a to i v době, kde ani Gambijec příliš nevychází z domu, a to je od konce května do září, protože zdejší období dešťů nebyvá příliš přílivité.

Maličká země má pouze tři města. Tedy spíše jedno dvouměstí (Banjul a Serekunda) a Brikama. Zejména v nich je patrný dohánějící vliv doby, kdy byla Gambie součástí britské kolonie Senegambie. Ve snaze vymanit se z tohoto vlivu (a tato snaha trvá už od roku 1965, kdy byla vyhlášena plná nezávislost) domorodí obyvatelé změnili téměř všechny původní a dlouholeté názvy, nicméně jak se

nyní doopravdy jmenují jednotlivé ulice či domy, téměř nikdo z běžného obyvatelstva nejen neví, ale v podstatě je to ani nezajímá. Ptát se zde na adresu je téměř zbytečné, lidé se orientují podle svých zkušeností a zážitků, nikoli podle nějakých jmen a názvů.

Na turisty si Gambie ještě nezvykla a pravděpodobně ještě dlouho ani zvykat nebude. Když se ale nějaký objeví, je pro ně divné, proč se chodí někdo v noci dívat na pláž, jak tam mezi sebou zápasi tisíce krabů, když se může spát. Nakonec, krabi se prý také nechodí dívat na lidi...

A když něco nedává smysl, tak není důvod, aby to existovalo. Honosný Oblouk 22 v hlavním městě Banjul, který si nechal vybudovat prezident Yahya Jammeh, by sice pro turisty byl zajímavý, ale jakmile se povedlo prezidenta svrhnout, lid svrhl i tuto vsutku kolosální stavbu. Jammeh sice byl prezidentem, ale choval se jako císař: sám sobě uděloval řády a vyznamenání a pod zmíněný oblouk mohl vstoupit (natož se pod ním projít, či dokonce projet) pouze on a v jeho doprovodu ještě jeho žena.

Gambie je země ovlivněná stejnojmennou řekou a rovněž náboženstvím, které má však daleko od toho, co si pod náboženstvím většinou představujeme v jiných zemích. A to přesto, že 90 % obyvatelstva se hlásí k islámu. Většina z místních totiž věří hlavně tomu, že ve stromech sídlí duše jejich předků. Proto si své domy staví kolem stromů a nejdůležitější porady i na nejvyšší úrovni se musí vždy konat pod stromem...

Večer věnovaný Gambii – 9. září 2024:

17:30 mše svatá s úmyslem za Gambii,
18:15 prezentace základních informací (Bruno Sibera), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavek)

Dobrý den, milí bubenečtí, jmenuji se Ilona Wurmová, a i když bydlím na Žižkově, jsem moc ráda, že mohu být tak trochu součástí farnosti v pražské Bubenči. Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu UK a pracuji už 20 let jako učitelka matematiky a tělesné výchovy na střední průmyslové škole.

Narodila jsem se téměř před 50 lety do obyčejné středočeské katolické rodiny. Doba to nebyla úplně jednoduchá a výuka náboženství dětí nebyla povolena. K podrobnějšímu katechismu jsem se dostala až na vysoké škole ve studentském kostele sv. Salvátora v Praze. Bylo to vzdělání pro dospělé a často filozofické. Dnes už je našťastí vzdělávání katolických dětí v tomto směru dostupné, nikdo nemusí mít strach svou ratolest do náboženství zapsat. V minulých dvou letech jsem v této farnosti vedla výuku náboženství starších dětí a musím říct, že to byla opravdu příjemná práce. Děti, které ke mně chodily, jsou moc fajn. Hezky spolupracovaly a bylo s nimi veselo. Myslím, že jsme dokázali své životy navzájem obohatit a ukázat si, že výuka náboženství nemusí být vždycky jen vážnou věcí a že se mohou nejen učit děti ode mě, ale i já od nich. Je dobré, když se mohou katolické děti scházet a povídat si o svých radostech i starostech, kterých mají určitě nad hlavu. Kontakt s věřícími stejné věkové skupiny je usnadněním žití života ve víře, který je právě pro dospívající s potřebou zapadnout mezi vrstevníky často velmi náročný.

Vzhledem ke své pracovní vytíženosti a rodinným záležitostem nemohu ve výuce nadále pokračovat. Věřím, že ten, kdo děti převezme, s nimi zažije stejně hezké chvíle jako já. Přeji vám všem mnoho požehnaných dní.

Ilona Wurmová

Milí čtenáři! Čas prázdnin, dovolených a žní utekl jako voda. Stejně tak rychle utekl i třetí rok naší charitní činnosti. Na následujících řádcích se s vámi chceme podělit o to, co se nám všem za dalších uplynulých dvanáct měsíců společně podařilo.

Od minulých Vánoc se intenzivně zabýváme novou koncepcí odvozu seniorů na mše, jejímž cílem je vytvoření systému, díky kterému budeme schopni zajistit odvoz do kostela co nejvyššímu počtu potřebných tak, aby to pro řidiče a jejich rodiny nebyla nepřiměřená zátěž. Aktuálně nemalá skupina čítající 8 řidičů více či méně pravidelně zajišťuje odvoz na mši 13 seniorům.

S velkým ohlasem se setkal „Vánoční strom“. Nesmírně motivující pro nás bylo sledovat, s jakým zápalem jste se všichni zapojili do obdarovávání jednak těch, kteří sami pomáhají, pracovníkům a dobrovolníkům České společnosti AIDS pomoc, jednak klientům azylového Domu Světla. Vidíme v tom jeden z hlavních smyslů naší činnosti – vykročit ze své komfortní zóny, nebat se ožehavých témat a v neposlední řadě ukázat, že se charitní činnost netýká jen nás dvou jako organizátorů, ale že je to úkolem nás všech a že máte chuť se na tom s námi podílet.

V jarních měsících měla zahájit svoji činnost psychologická poradna pro dospívající. Koncept neumřel, jen spí. V průběhu organizace se bohužel opakovaně nepodařilo domluvit optimální spolupráci, která by splňovala vysoké nároky dané problematiky. Pevně věříme, že se projekt podaří spustit ještě v letošním roce, aby mohl být kompletně hrazen z prostředků Tříkrálové sbírky. Děkujeme za pochopení!

Začátkem června jsme naši činnost zacílili na podporu pěstounského skladu Charity Hvězda v Horoměřicích. Jedná se o místo získání důležité materiální pomoci pro děti svěřené do péče. Podařilo se shromáždit několik balíků plných hraček, drogerie, dětského oblečení. Několik postýlek, autosedaček, nočníků a dalšího potřebného vybavení. Největší význam má sbírka pro pěstouny přechodné, kteří leckdy přebírají dítě z hodiny na hodinu. To nás jen utvrdilo v tom, že vaše podpora o Vánočních nebyla motivována jen sentimentem, ale skutečnou ochotou pomoci.

Co pro vás dále chystáme? Dozvíte se v dalším čísle! Těšíme se na vás!

Uplynulý rok charitní činnosti jsme zde prezentovali nikoli proto, abychom ukázali, jak jsme dokonalí. Naopak! Úspěchy nebyly zásluhou naší, ale vaší. Chceme vám všem poděkovat za vaši podporu, pomoc a sounáležitost, která ukazuje, že vám všem záleží na vašich sousedech, na vašem okolí, že si navzájem nejsme lhostejní. Ze srdce vám všem děkujeme,

Anežka a František

Katolíkem se totiž stáváme ve třech rovinách souběžně: jednak stejnou vírou, která je založena právě na apoštolském výkladu Písma Svätého (tedy nikoli subjektivními názory na tyto texty), jednak přijímáním svátostí (a to všech, které přijmout můžeme, pokud nám v tom nezabraňuje objektivní překážka) a jednak patřením do stejného společenství pod jedním vedením univerzální církve (papež) i církve místní (biskup), které ve společenství jedné farnosti zastupuje jím jmenovaný farář.

Ten se má v první řadě starat o hlásání tohoto Slova a vykládat ho těm, kteří o to mají zájem. A v dnešní době se už nemůžeme vymlouvat opravdu na nic. Protože Bible je v českém překladu dostupná všem a její výklad ve svatogothardské farnosti se rovněž nabízí každému, kdo si ve středu večer najde hodinu a půl času. Od září k nim můžete patřit i vy.

18. září 2024

SDÍLENÍ

Bible a Kniha Deuteronomium

Než se ve výkladu Bible po prázdninách posuneme dál, nejdříve se ve vzájemném sdílení podělíme jeden s druhým, co pro každého Bible znamená, jak často si na ni najde čas a co si z ní pamatuje. Abychom mohli pokračovat i ve čtení a výkladu knihy Deuteronomium, aspoň zčásti se musíme vrátit k tomu, co již bylo vysvětleno v předchozích měsících.

25. září 2024

205. VYHLÁŠENÍ DESATERA

Deuteronomium, kap. 5

Generace, která opustila Egypt a která pod horou Sinaj obdržela od Hospodina pravidla správného chování jak směrem k němu, tak i směrem do společenství, vymřela během putování na poušti. Nyní před vstupem do Kanaánu stojí pokolení jejich dětí a vnoučat. Dříve, než je tam Jozue coby Mojžíšův nástupce uvede, umírající Mojžíš jim připomene událost, která je stěžejní nejen pro ně, ale i pro všechna další pokolení a všechny ostatní národy. Důležitost těchto zásad je podtržena hrozbou, že pokud je nebudou zachovávat, nebudou žít. Přežití lidstva tedy stojí a padá právě na příkázáních, kterým lidově říkáme Desatero.

Když se něco stále opakuje, stává se to nejen klišé, ale u mnoha lidí také uvěřitelnou až pravdivou informací. Takovou oblíbenou větu už ze školních lavic je rovněž tvrzení, že církev záměrně po staletí tajila lidem, co je napsáno v Bibli, aby ji pak mohla zneužívat ve svůj prospěch.

Když se to opakuje znova a znova, tak tomu uvěříme i my křesťané a je jedno, že tato slova zaznívala především z úst soudruhů, protože už několik desítek let podobná slova zaznívají i v kritických prohlášeních či tvrzeních některých katolických aktivistů.

Přítom dochází k podstatné záměně termínů. Církev nejenže nikdy netajila, co v Bibli je, ale naopak vzhledem ke středověkým praktikám především v Evropě je až překvapivé, kolik úsilí a vstřícnosti věnovala tomu, aby texty zjeveného Božího Slova byly dostupné i v rodných jazycích těch lidí, kterým se toto slovo ohlašovalo. Co se opravdu nedoporučovalo, a dokonce zakazovalo, je svévolný výklad toho, čemu prostý lid nejen tehdy, ale ani dnes bez hlubšího studia nemůže rozumět. Vždyť jde o texty napsané před mnoha staletími, v jazyce, kterým už dnes dokonce nemluví ani samotní Židé, a v reáliích, které jsou hodně odlišné od toho, co prožíváme my v dnešní době. Není divu, když si pak někdo nesprávným výkladem, jemuž navíc ještě bude sverpě dávat nálepku neomylného názoru, přivodí pád do bludu, který s katolickou věroukou nemá nic společného.

Vyvrcholením každé mše je přijímání proměněného Těla (a Krve) Pána Ježíše. Protože jde o opakování té paschální hostiny, kterou měl kdysi Ježíš se svými apoštoly, i dnes se snaží církve zachovat určité rituály, které byly i při poslední večeři. Protože si přítomní apoštolové po proměnění sami nebrali ani z chleba, ani z kalicha, ale všem ten chléb i víno nabízel samotný Kristus, stejně tak při mši si nikdo nesmí sám brát ani proměněnou hostii, ani pít z kalicha s proměněným vínem. Sám přijímá pouze ten, kdo při mši reprezentuje Ježíše, tedy koncelebrující biskup a kněz. Ani jáhen, ba dokonce ani kněz či biskup, pokud při mši nekoncelebruje, si nesmí vzít Tělo nebo Krev Páně sám, ale musí počkat, než mu ho podá ten, kdo je pověřený rozdávaním eucharistie, i kdyby to byl laik.

Pokračování Všeobecných pokynů k Římskému misálu:

246. Jestliže se přijímá pitím přímo z kalicha, může se použít jednoho z těchto způsobů:

- Hlavní celebrant, který stojí u středu oltáře, vezme kalich a potichu říká: *Krev Kristova at mě zachová k životu věčnému*, přijme trochu krve a předá kalich jáhnovi nebo koncelebrantovi. Potom podává přijímání věřícím. Koncelebranti jeden za druhým nebo po dvou, užívá-li se dvou kalichů, přistupují k oltáři, pokleknou, přijmou krev, otřou okraj kalicha a vracejí se ke svému sedadlu.
- Hlavní celebrant přijímá krev Páně obvykle u středu oltáře.

Koncelebranti mohou přijímat krev Páně na svých místech a pít z kalicha podávaného jáhnem nebo jedním z koncelebrantů, anebo podávají kalich jeden druhému. Kalich vždy otře buď ten, kdo pil, nebo ten, kdo kalich podává. Po přijímání se jednotlivě vracejí k svému sedadlu.

247. Jáhen uctivě přijme u oltáře všechnu zbývající Kristovu krev; je-li třeba, pomohou mu někteří z koncelebrantů; potom odnese kalich na abak a tam jej buď on sám, anebo řádně ustanovený akolyta obvyklým způsobem očistí, vytře a urovná.

248. Přijímání koncelebrantů se může uspořádat také tak, že každý z nich přijme u oltáře tělo a hned potom i krev Páně.

V tomto případě hlavní celebrant obvyklým způsobem přijímá pod obojí způsobou; zachová však přítom obřad zvolený pro přijímání z kalicha v tom kterém případě a ostatní ho v tom následují.

Po přijímání hlavního celebranta se kalich postaví na stranu oltáře na jiný korporál. Koncelebranti jeden za druhým přistupují ke středu oltáře, pokleknou a přijmou tělo Páně; potom přejdou ke straně oltáře a přijímají krev Páně, a to obřadem zvoleným pro přijímání z kalicha, jak bylo řečeno výše.

Způsob přijímání jáhna i čištění kalicha zůstávají stejně jako výše.

249. Mají-li koncelebranti přijímat namáčením, hlavní celebrant přijímá tělo a krev Páně obvyklým způsobem, dává však pozor, aby v kalichu zůstalo dost krve k přijímání koncelebrantů. Potom jáhen nebo jeden z koncelebrantů umístí vhodně kalich buď ve středu oltáře, nebo na straně na jiný korporál, spolu s paténou s úlomky hostie.

Koncelebranti přistupují jeden za druhým k oltáři, pokleknou, vezmou úlomek hostie, zčásti ho namočí v kalichu, přidrží si purifikatorium pod ústy a namočený úlomek přijmou; pak se vracejí na svá místa jako na začátku mše.

Namočením přijímá i jáhen; koncelebrantovi, který mu říká: *Tělo Kristovo a krev Kristova*, odpoví: *Amen*. Jáhen pak u oltáře přijme zbytek krve; je-li třeba, pomohou mu někteří z koncelebrantů; potom odnáší kalich na abak a tam ho buď on sám, anebo řádně ustanovený akolyta obvyklým způsobem očistí, vytře a urovná.

**Slavnostní otevření c. k. státní dráhy
Praha – Olomouc v roce 1846**
(pokračování v popisu zahajovací jízdy)

str. 84, slp. 1

V Mohelnici se slavnostnímu vlaku dostalo zvláště velkolepého přijetí. Již před příjezdem na slavnostně vyzdobené nádraží upoutali pozornost hostů ve vagonech jednak početní diváci, kteří se shromáždili pod borovicemi na přílehlé malebné výšině, jednak i nalevo od trati připravený lovecký personál bratří Kleinů, majitelů zdejšího panství Vízemberku¹. A když vlak zastavil u nádražní osobní haly, bylo možno spatřit padesát horníků a valcírů, jedny v zelených a druhé v šedých hornických uniformách, s příslušným nářadím v rukou či

str. 84, slp. 2

na boku, kteří před císařským dvorním vagonem vytvořili špalír v podobě čtverce, jímž pak od nedalekého stanu prošlo směrem k princovu vagonu duchovenstvo v ornátech. Horníci pocházeli ze Sobotína, z dolu a hutě bratří Kleinů na jejich panství Vízemberk v Opavském kraji. Pozornost, kterou bratří Kleinové tímto průvodem prokázali slavnostnímu vlaku, byla o to příhodnější, oč obtížnější byla cesta hned za Zábřehem, kde dále za vsí Lupěné museli jinak velmi zkušení stavitelé překonat při stavbě trati značné překážky. Na 6 ½ míle² dlouhém úseku trati z Olomouce do Zábřehu, která prochází údolím Moravy, nebyly, s výjimkou zářezu ve výše zmíněném lese a několika zvýšených násypů, žádné větší překážky. Když ale trať minula toto údolí a kolem potoka s četnými zákrutami pokračovala do úzkého údolí Sázavy³, překážek znatelně přibýlo.

str. 85, slp. 1

Na tři míle dlouhém úseku⁴ z Lupěného do Krasíkova muselo být postaveno 17 mostů, z toho pak 15 šikmých; i břehy potoka bylo třeba regulovat. Cesta tímto údolím byla ovšem nádherná. Z obou stran ji provázely krásné tvarované lesní výšiny, jejichž hřeben byl pitoreskně přerušován četnými roklemi a postranními údolím. Mezi horskými stěnami se hlasitě ozývalo pískání a sténání uhánějících lokomotiv – most za mostem, skála za skálou, jedním i druhým jako by proletěly. Teprve po průjezdu 77 sáhů dlouhým tunelem⁵ pod skalním masivem u Krasíkova se najednou údolí zase rozšířilo. Brzy vlak dorazil do stanice Lanškroun, čímž byla překročena moravsko-česká hranice. Z cimbuří a věžiček slavobrány, která vyhlížela jako vjezd do rytířského hradu, vlály vlajky v českých národních barvách. Nalevo od ní bylo zřízeno bohatě dekorované sloupořadí

str. 85, slp. 2

a před ním stan, v němž zástupci českých stavů očekávali zástupce svého císaře a krále, aby Jej mohli pozdravit a poděkovat jeho prostřednictvím za přízeň a milost Jeho Veličenstva.

**Foto, transliterace, transkripce
a překlad: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.**

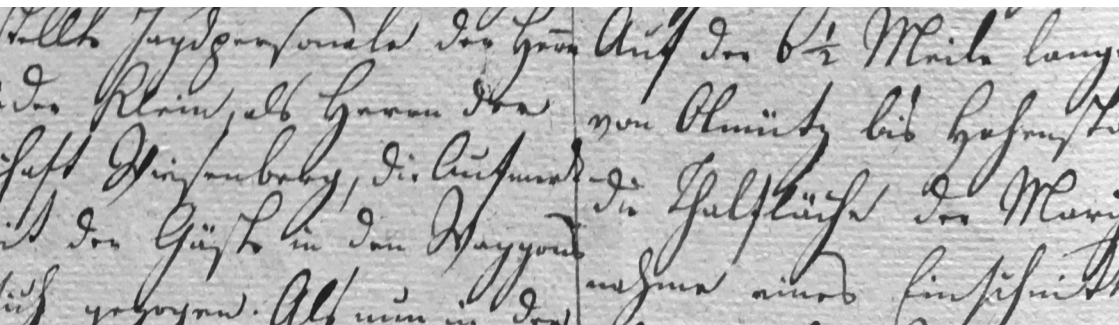
¹ Vizemberk (německy: Wiesenberg), od r. 1950 nese název Loučná nad Desnou.

² 1 rakouská míle = 4000 vídeňských sáhů = 7 585,936 m, tj. jednalo se úsek trati dlouhý cca 49,3 km.

³ Tj. Moravské Sázavy.

⁴ Tj. na cca 22,7 km dlouhém úseku.

⁵ Tj. cca 138 m dlouhým. Jedná se o tzv. Tatenický tunel (nepřesně též Krasíkovský, nyní Starý krasíkovský tunel), dnes již nevyužívaný a částečně zasypáný. Leží jižně od obce Tatenice v okrese Ústí nad Orlicí na původní trase tratě z Olomouce do České Třebové, v katastru obce Krasíkova.

Úklid kostela / 7. 9. 2024

V letních měsících probíhaly v našem kostele významné opravy, které se týkaly především sakristie. Instalace nového elektrického rozvaděče byla potřebná jednak kvůli nutné revizi a jednak kvůli bezpečnosti všech, kteří v kostele přijdou do kontaktu s elektrinou. I přes snahu dělníků však prach napadal všude, a to i na obrazy, sochy či lavice v kostele. Po menších úklidech v červenci a srpnu je proto potřebné zorganizovat úklid trochu větší. Přijďte pomoci v tuto sobotu, sraz je před 8:00 přímo v kostele.

Příprava na společný život / 10. 9. 2024

Od ledna 2024 je možné požádat nejen o svátost manželství, ale i o privátní požehnání pro páry, které tuto svátost nemohou přijmout. Aby nedocházelo k záměňám ve svatbou či dokonce se svátostí, je potřebné, aby se i tyto páry účastnily tří setkání, z nichž dvě se týkají společného života a jeden právě obřadů, ať už svatebních, nebo zmíněného požehnání. První z těchto tří setkání začíná v uvedené zářijové úterý v 18:30 na faře.

Reprezentační prostory Pražského hradu / 12. 9. 2024

Pokud se sejde dost zájemců, speciálně pro naši farní skupinu je připraven profesionál, který nás provede prostory, kam se běžný návštěvník Pražského hradu nedostane. Kromě reprezentačních prostor, kde prezident republiky vítá zahraniční návštěvy i podepisuje významné protokoly, uvidíme i historická schodiště, vzácné obrazy a dary, jakož i Vladislavský sál. Přihlášení účastníci (v tuto chvíli již není možné se přihlásit) dostanou podrobnosti e-mailem.

Žehnání automobilů / 15. 9. 2024

Krátký čas mezi první a druhou mší bude věnován požehnání osobních automobilů a motocyklů, které ještě nebyly požehnány. Máte-li tedy nějaké vozidlo, které byste chtěli nechat požehnat, včas ho přistavte buď na Krupkově náměstí, před Obchodní akademií, anebo na parkovacích místech přes uličku naproti kostelu. Obřad začíná hned po první nedělní mši u bočního vchodu kostela a je nutná účast řidiče.

Farní táborák / 15. 9. 2024

Již tradiční setkání svatogothardských farníků po skončení všech dovolenkových a prázdninových cest. Farnost není kostel ani fara, ale živí lidé. Ti, kteří tvoří uprostřed světa ono biblické malé stádo, které má udivovat svět vzájemnými vztahy a láskou, která není pouze teoretická. Abychom tuto lásku projevovali konkrétně, musíme vědět, komu a jak. A toto nedělní odpoledne od 15 hodin bude opět příležitost, abychom poznali nové farníky a popovídali si také s těmi, které známe už léta. Letos se navíc na kostelní zahradě rozloučíme s bohoslovcem Jakubem Sobotkou, který se v červenci přestěhoval z naší farnosti do Pyšle nedaleko Jílového u Prahy.

Zdroj: ceskatelevize.cz

Návštěva Studia Kamarád / 21. 9. 2024

Ačkoli postavičky Jů a Hele vystupují v televizi již od roku 1981, znají je nejen ti, kteří se narodili krátce poté (tedy dnes už 40letí), ale i dnešní děti. Studio Kamarád pořád vysílá a tentokrát mohou zažít děti i rodiče na vlastní kůži. Pokud jste se včas přihlásili, můžete se dozvědět, jak tento pořad vzniká, a pak se třeba v neděli podívat z archivu na nejnovější vysílání. Na rozdíl od ostatních uvidíte i to, o čem ostatní nemají ani tušení. Protože budete znát zákulisí.

Plavba po Vltavě / 26. 9. 2024

A ještě jedna akce, jejímž cílem je v dobré náladě a v pozitivním duchu pomoci vytvářet společenství farníků. Říká se, že jsme na jedné lodi, a tento čtvrtek tomu tak i bude. Dvě hodiny plavby po Vltavě pro malé i velké mohou být příležitostí vidět Prahu netradičně z vody a přitom si nejen povídat, ale i něco drobného zakusnout. Sladké i slané pochutiny, jakož i víno, pivo a nealko bude možné si zakoupit po celý čas plavby.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý 17:00
matky s dětmi	středa 9:00
biblický večer	středa 18:15
modlitba nešpor	pátek 17:00

AKCE MĚSÍCE ZÁŘÍ 2024

7. 9.	úklid kostela (8:00)
8. 9.	křest Vilém Šefr (10:30)
9. 9.	Modlitba za Gambii (18:15)
10. 9.	příprava na společný život I. (18:30)
11. 9.	zasedání Pastorační rady farnosti (17:30)
12. 9.	návštěva reprezentačních prostor Pražského hradu
14. 9.	den s Ekonomickou radou farnosti
15. 9.	žehnění automobilů (9:00)
15. 9.	farní táborák (15:00-19:00)
17. 9.	setkání PR farnosti (18:30)
21. 9.	návštěva Studia Kamarád
22. 9.	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
26. 9.	plavba lodí po Vltavě (18:00)
29. 9.	sbírka na církevní školství

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví. Variabilní symbol pro dar farnosti na provoz a konkrétní akce je: 5052018.

100 Kč

200 Kč

500 Kč